

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 7-2003

Fråga om ersättning för psykiskt lidande av övergående natur (sveda och värk) till följd av nära anhörigs död

Styvsyster, född 1981, som i vuxen ålder inte haft hushållsgemenskap med den avlidne har inte ansetts stå den avlidne särskilt nära i den mening som bestämmelsen i 5 kap. 2 § 3 p. skadeståndslagen synes förutsätta för rätt till ersättning.

I ett yttrande den 25 mars 2003 anförde nämnden bl.a. följande.

”BEF efterlämnade bl.a. styvsystern CE, född 1981.

CE har yrkat ersättning för sveda och värk till följd av BEFs bortgång samt uppgivit följande. BEFs mor är gift med hennes far. Hon och BEF har bott i samma hushållsgemenskap från julen 1995 till januari 2000. BEF var fosterhemsplacerad i ca två år från sistnämnda tidpunkt. Hon själv flyttade hemifrån i april 2001. Hon och BEF hade en mycket nära och speciell relation. De träffades flera gånger i veckan. Hon anser att det är orättvist att hennes yngre halvsyskon, vilka är barn till hennes far och BEFs mor, men inte hon, har fått ersättning för sveda och värk till följd av BEFs bortgång.

Bolaget har bestritt bifall till yrkandet under påstående att CE inte har haft en sådan relation till den avlidne som förutsätts för rätt till den begärda ersättningen.

Nämnden gör följande bedömning.

I 5 kap 2 § 3 p. skadeståndslagen (1972:207) föreskrivs för den händelsen att en personskada har lett till döden att ersättning skall betalas för personskada som till följd av dödsfallet åsamkats någon som stod den avlidne särskilt nära.

I regeringens proposition (2000/01:68) Ersättning för ideell skada, som legat till grund för den nyss nämnda bestämmelsen, anförs på s. 72 att berättigade till skadestånd är de som har stått den avlidne särskilt nära, främst make, registrerad partner, sambo, barn och föräldrar, varvid i första hand åsyftas medlemmar i samma etablerade hushållsgemenskap som den som den avlidne varit medlem i. Vidare anges att det dock inte kan uteslutas att även andra personer någon gång kan komma ifråga för ersättning, t.ex. syskon som inte sammanbodde med den avlidne.

BEF och CE var styvsyskon, som hade levt i samma hushållsgemenskap i drygt fyra års tid. Hushållsgemenskapen hade emellertid upphört några år före BEFs bortgång.

I den ovan nämnda propositionen hänvisade regeringen i fråga om ersättning till bl.a. syskon som vid tidpunkten för dödsfallet inte levde i hushållsgemenskap med den avlidne till Högsta domstolens dom den 17 oktober 2000 i mål nr T 2546-99 (publicerad i rättsfallsamlingen Nytt Juridiskt Arkiv, NJA, 2000 s. 521). Av den domen framgår att ersättning i sådana fall bör utgå endast om syskonen på grund av särskilda omständigheter hade en närmare gemenskap än den som normalt föreligger mellan syskon. Med beaktande av Högsta domstolens ställningstagande i det fallet kan enligt nämndens mening CE inte anses ha stått honom så

TRAFIKSKADENÄMNDEN

nära att hon enligt det ovan nämnda lagrummet kan anses ha rätt till ersättning för personskada till följd av hans bortgång. Nämnden kan därför inte tillstyrka att CE får den begärda ersättningen.”

(dnr 146-2003)